

Ziemeļkorejieši salst, bet amatpersonas iedzīvojas, pārdodot malku

Stingrā piekļuves kontrole kalniem un īpašā uzraudzības kārtība kontrolpunktos izraisa malkas cenu kāpumu visās Ziemeļkorejas ziemeļu provincēs, ledzīvotāji sūdzas par akūtu kurināmā trūkumu aukstajos mēnešos

Avoti: Pasaules informācijas vietnes un LMSP

Kima Čenuna totalitārā režīma „mežu atjaunošanas” politika ir pārvērtusi mežsaimniecības pārvaldes par kontroles iestādēm. Īpaši izveidotie kontrolpunkti kalnu rajonos kļuvuši par vietām, kur notiek kukuļošana. Ziemeļkorejas mežsaimniecības amatpersonas konfiscē malku piekļuves kontrolpunktos un pārdod to vietējos tirgos, atstājot ģimenes visās valsts ziemeļu provincēs bez kurināmā. Ziemeļkorejiešiem nav ar ko apsildīt savas mājas. Tādu informāciju apkopojuši *ASIAPRESS tīkla *Rimjin-gang*, žurnālisti, kuru informācijas avoti šī gada februāra vidū sniedza ziņojumus no Hjesanas apgabala.

Kima Čenuna režīms ir aizliedzis koku ciršanu saskaņā ar t.s. „mežu atjaunošanas” politiku. Savukārt, mežsaimniecības pārvaldes, kas ir Zemes un vides aizsardzības ministrijas pakļautībā, izvieto kontrolpunktus kalnu meža ceļos. Praksē šie kontrolpunkti ir kļuvuši par maksas caurbraukšanas vietām. Partneri informēja ASIAPRESS, ka amatpersonas par vienu kubikmetru koksnes prasa 100 000 Ziemeļkorejas vonu. Summa līdzinās aptuveni divu mēnešu vidējai algai Ziemeļkorejā.

Lai gan noteiktā valsts politika paredz, ka konfiscētā koksne jāpārdala mējsaimniecībām, kurām tā nepieciešama, informācijas avoti stāsta, ka šo nosacījumu ignorē visos līmeņos un koksni tā vietā pārdod tirgos. “Ja vien koksne nav bojāta, kontrolpunktu darbinieki to konfiscē. Pēc tam mežsaimniecības pārvalde to pārdod tirgū,” Ziņotājs pastāstīja *Rimjin-gang* žurnālistiem, “Viņi ignorē šos noteikumus un dara visu, lai paši nopelnītu naudu.”

No tādas situācijas nav varējuši izvairīties arī legālie malkas tirgotāji, kas darbojas oficiālajos tirgos. Koksnes pārbaudes komandas ierodas pie pārdevējiem un prasa izcelsmes apliecinājumu. Tiem, kam nav mežsaimniecības pārvaldes

atļaujas, visa koksne tiek konfiscēta nekavējoties. Piegādes no koksnes bagātā Baekamas apgabala, kas ilgu laiku bija galvenais kurināmā avots Hjesanas iedzīvotājiem, ir strauji samazinājušās. Ir aktivizējusies kontrole, un šobrīd pat būvgružu, zaru un mizas pārvietošanai ir nepieciešama īpaša atļauja... „Visi, - gan jauni, gan veci, izmisumā dodas uz kalniem pēc malkas, vienlaikus pieaug arī to valsts darbinieku skaits, kas nodrošina ieviesto kontroles noteikumu ievērošanu un iedzīvojas uz savu līdzcilvēku rēķina”, - norādīja žurnālistu informētājs.

Tā kā koksnes piegādes maršrutos tiek pastiprināta kontrole, papildu izmaksas atspoguļojas tirgus cenās. Apmēram piecpadsmit malkas pagaļu saišķis maksā 5000 vonu, savukārt ogļu tonna, ko uzskata par minimālo daudzumu, lai ziemā apsildītu vienu Ziemeļkorejas mājsaimniecību, maksā aptuveni 800 000 vonu. Ņemot vērā to, ka vidējā mēnešalga ir apmēram 50 000 vonu var aprēķināt, ka viena tonna ogļu maksā vairāk nekā darba ņēmēja vidējie gada ienākumi.

Ģimenēm, kas nespēj pārvarēt šo barjeru, ir izveidojusies prakse, ko vietējie dēvē par „kopīgu dzīvošanu pie kamīna”. Vairākas mājsaimniecības apvienojas, lai sadalītu apkures izmaksas, ja neviena no tām viena pati nevar atļauties kurināmo. Hjesanas reģionā, kur snieg vēl aprīlī, temperatūra marta sākumā joprojām bija zem nulles.

Tiek lēsts, ka Ziemeļkoreja no 1990. līdz 2010. gadam ir zaudējusi 30 % no saviem mežiem, galvenokārt tāpēc, ka mājsaimniecības darīja visu, lai iegūtu kurināmo izdzīvošanai sliktos apstākļos. Aukstā laika un līdzekļu trūkuma dēļ iedzīvotāji dodas kalnos pēc koksnes, neskatoties uz kontrolpunktu esamību un konfiskācijas draudiem.

**ASIAPRESS Rimjin-gang informācijas tīkls darbojas ar partneru starpniecību Ziemeļkorejā, kas sniedz ziņas par notikumiem šajā slēgtajā valstī*